

Succesfuldt seminar i København: Udvid den Nye Silkevej til Mellemøsten og Afrika.

København d. 19. april, 2016 – I går holdt Schiller Instituttet og EIR et seminar med et fremmøde på omkring 60 mennesker. Hovedtalerne var Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og international præsident for Schiller Instituttet, og Hussein Askary, arabisk redaktør af EIR, og mellemøstlig koordinator for Schiller Instituttet. Der var desuden en introduktion med klassisk musik, og en tale af Hr. Abbas Rasouli, førstesekretær ved den Islamiske Republik Irans ambassade i Danmark.

Video- og audiofiler på engelsk er nu slået op på: www.schillerinstitut.dk/si/?p=12525

Fremmødet inkluderede diplomater fra mindst syv ambassader, heraf to ambassadører. (fra Sydvestasien, Nordafrika, Asien, Østeuropa og en CIS nation.) Andre VIP'er inkluderede en bankmand, en infrastruktur-ingeniør, ledere af et dansk-arabisk og et dansk-kinesisk selskab, en syrisk aktivist, såvel som mange medlemmer af Schiller Instituttet samt unge og gamle kontakter fra Danmark og mange andre lande.

Litteraturbordet prægedes af stakke af den printede version af rapporten om Landbroen på alle tre sprog – engelsk, kinesisk og arabisk, såvel som dansksproget materiale.

Eftermiddagens begivenhed blev åbnet smukt med to sange, "Fischerweise" af Schubert, og "Ritorna Vincitor!" fra Aida af Verdi, fremført af Leena Malkki, svensk sopran, og Dominik Wijzan, polsk pianist. Valget af musikstykket fra Aida var specielt passende til lejligheden, og var ekstremt bevægende. Aida, en etiopisk prinsesse, der holdtes som slave i Egypten, er splittet mellem hendes kærlighed til den egyptiske general,

og hendes kærlighed til hendes far, Etiopiens konge, og hendes fædreland. Sangene blev introduceret med et sammendrag af følgende historie: "Som en del af fejringerne omkring åbningen af Suezkanalen d. 17. november 1869 byggede statholderen i Egypten et nyt operahus i Cairo. Indvielsesforestillingen var Verdis 'Rigoletto.' I maj 1870 indvilgede Verdi endeligt i at skrive en opera specifikt for Cairo over et egyptisk tema. Aidas premiere i Cairo d. 24. december 1871 blev forudsigeligt en kæmpesucces." (fra en internet-blog af Mavi Boncuk)

Helga Zepp-LaRouche leverede derefter en magtfuld strategisk briefing, af hvilken en udskrift blev bragt i EIR's briefing torsdag d. 19. april, 2016. Efterfølgende var der to spørgsmål om hvad der ville ske, hvis nogen af de centraleuropæiske lande, eller ligefrem Danmark, ville forlade NATO, for mere helhjertet at tilslutte sig det nye paradigme; og om vesten er oprigtig i dets kamp mod Islamisk Stat.

Bagefter talte Hussein Askary om Schiller Instituttets, EIR's og, også, hans personlige mission – at udvide Verdenslandbroen til Sydvestasien og Afrika. Han betonedede, at idéen ikke blot er at transportere varer, men at bygge udviklingskorridorer. Han citerede LaRouche's ide (indgriben i Abu Dhabi med henblik på at bruge olie til fremstilling) om at udnytte Sydvestasiens strategiske position til at forbinde tre kontinenter. Han beskrev, med fokus på Syrien, den mere detaljerede plan fra Schiller Instituttet om økonomiske udvikling af Sydvestasien, der forekommer i den nyligt oversatte arabiske udgave af EIR's specialrapport. Dernæst fokuserede Hussein på den egyptiske model med at gå til folket, for finansiering af mega-projekter, og behovet for at udvide den økonomiske aktivitet ind i ørkenen.

For det andet, startende med Egypten som en bro mellem Sydvestasien og Afrika, bibragte Hussein lidenskabeligt tilhørerne en vision om fremtidig afrikansk økonomisk udvikling ved at fremtage ambitiøse perspektivplaner, der har ligget klar i skufferne. Dette i kombination med nogle af de projekter, som kineserne aktuelt er ved at bringe til live. Han sluttede med en polemik imod "vedvarende" økonomisk

udvikling, og opfordrede til et lynprogram for at sætte afrikanere i stand til at indtage deres retsmæssige plads i fremtiden. Hans tale vil også blive afskrevet. Del 1 af Husseins tale findes i denne briefing.

Efterfølgende beskrev Hr. Abbas Rasouli Irans tilsagn om deltagelse i den Nye Silkevej og udlagde, at de nord-syd og øst-vest forbindende jernbaneprojekter, der er færdiggjort og de der er planlagt, vil sætte Iran i stand til at forbinde Østasien og Centralasien med Sydvestasien, Afrika og Europa og endvidere forbindelser mod nord.

Spørgsmåls-perioden inkluderede spørgsmål om implementeringen af det afrikanske program, fulgt af et spørgsmål om Marokkos rolle. Svarene fra Hussein samt fra Helga på en henstilling om at beskrive den islamiske renæssances vigtighed for verden, og give et bud på hvordan en verdensomspændende renæssance kan skabes i dag, tjente som en smuk afslutning af seminaret.

Alle, som vi talte med i pausen og efter mødet, var meget begejstrede for seminaret, og vi har megen opfølgning at gøre. Over en periode på to uger op til seminaret, har vi lavet et stort opsøgende arbejde, og nået ud til nye folk. Vi ringede til næsten alle ambassaderne beliggende i København, mange danske institutioner, og nåede ud til mange folk i Schiller Instituttets netværk, inklusiv unge kontakter. Ydermere intervenerede vi ved forskellige andre seminarer: Demokrati i Tunesien (se briefing d. 8. april); et specielt seminar om Kinas et bælte, én vej; og et seminar om handelsforbindelser mellem Kina og Danmark, hvor vi uddelte invitationer i pauserne. Vi foretog også en tur rundt i relevante universitetsafdelinger, og holdt adskillige private møder på højt niveau. Nu vil vi sørge for, at optagelserne, afskrifterne og oversættelserne kommer ud, for at forøge seminarets effekt maksimalt.